

Sygn. akt VI Ka 163/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli (spr.)

Sędziowie SO Edyta Gajgał

SO Andrzej Wieja

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Dariusza Kończyka

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2015r.

sprawy **K. K.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk i art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 6 lutego 2015 r. sygn. akt II K 480/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. K. w ten sposób, że:

1. w pkt IV części dyspozytywnej jako podstawę orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przyjmuje art. 42 § 2 kk,

2. w pkt V części dyspozytywnej w podstawie prawnej orzeczenia łącznego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w miejsce art. 90 § 1 kk przyjmuje art. 90 § 2 kk,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt. VI Ka 163/15

UZASADNIENIE

K. K. został oskarżony o to, że:

1. w nocy z 10 na 11 maja 2014 roku będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Wydziału II Karnego w L. z dnia 29 listopada 2001 roku w sprawie VIK 183/01 za czyn z art. 178a § 1 kk znajdując się w stanie pod wpływem środka odurzającego w postaci amfetaminy w stężeniu 65,4 ng/ml oraz metaamfetaminy w stężeniu 365,9 ng/dm³, na trasie N. – N. – P., kierował samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), tj. o czyn z art. 178a § 5 kk,

2.w nocy z 10 na 11 maja 2014 roku w P. woj. (...) kierując samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym poprzez przekroczenie na tym terenie prędkości oraz znajdując się w stanie pod wpływem środka odurzającego w postaci amfetaminy w stężeniu 65,4 ng/ml oraz metaamfetaminy w stężeniu 365,9 ng/dm³, wskutek czego na łuku drogi w lewo stracił panowanie nad pojazdem, zjechał na lewe pobocze a następnie uderzył kierowanym przez siebie pojazdem w betonowy przepust skutkiem czego pasażer tego samochodu R. S. doznał obrażeń ciała w postaci złamania wyrostka łokciowego kości łokciowej prawej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała pokrzywdzonego na okres powyżej siedmiu dni w rozumieniu art. 157 § 1 kk, tj. o czyn z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 6 lutego 2015r. w sprawie sygn. akt II K 480/14:

I. uznał oskarżonego K. K. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego K. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat,

III. uznał oskarżonego K. K. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk i za to na podstawie art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 42 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego K. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat,

V. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk połączył wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności i wymierzył jedną karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk i art. 90 § 1 kk połączył orzeczone środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym i orzekł jeden środek karny w postaci 5 (pięciu) lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym,

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie i nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator, zaskarżając orzeczenie Sądu I instancji w całości na niekorzyść oskarżonego K. K..

Na podstawie art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi zarzucił:

- obrazę prawa materialnego w postaci art. 42 § 1 kk poprzez orzeczenie wobec oskarżonego za czyn z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk środka karnego w postaci 4 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na podstawie art. 42 § 1 kk, podczas gdy w sytuacji, gdy oskarżony w czasie popełnienia czynu z art. 177 § 1 kk znajdował się pod wpływem środka odurzającego w postaci amfetaminy w stężeniu 65,4 ng/ml oraz metaamfetaminy w stężeniu 365,9 ng/dm³, podstawą prawną zastosowania tego środka karnego powinien być art. 42 § 2 kk,

- obrazę prawa materialnego w postaci art. 90 § 1 kk poprzez zastosowanie tego przepisu jako jednej z podstaw prawnych połączenia oskarżonemu środków karnych w postaci zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w sytuacji, gdy prawidłową podstawą prawną połączenia oskarżonemu wymierzonych środków karnych powinien być art. 90 § 2 kk.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu poprzez orzeczenie w pkt IV wyroku środka karnego w postaci czterech lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na

podstawie art. 42 § 2 kk oraz poprzez zmianę podstawy prawnej połączenia w punkcie V wyroku oskarżonemu środków karnych na art. 85 kk, art. 86 § 1 kk i art. 90 § 2 kk, pozostałe rozstrzygnięcia w zaskarżonym wyroku pozostawiając bez zmian.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna bowiem w podstawach prawnych rozstrzygnięć z pkt. IV i V części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku Sąd I instancji powołał niewłaściwe przepisy kodeksu karnego.

Oczywistym jest, że podstawą prawną orzeczenia w niniejszej sprawie wobec oskarżonego K. K. środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym jest w odniesieniu do obydwu przypisanych mu czynów art. 42 § 2 k.k., jako że oskarżony dopuścił się ich popełnienia będąc pod wpływem środka odurzającego. Błędnie więc Sąd ten w pkt. IV jako podstawę prawną orzeczenia tego środka karnego przyjął art. 42 § 1 k.k., co przyznał w pisemnym uzasadnieniu wyroku (str.3 uzasadnienia, k.99 akt). W tym zakresie wyrok Sądu I instancji podlegał zmianie. Dla Sądu Okręgowego nie ulega też wątpliwości że w podstawie prawnej rozstrzygnięcia o łącznym środku karnym zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym z pkt. V części dyspozytywnej błędnie powołany został art. 90 § 1 k.k. mówiący o ogólnych zasadach stosowania środków karnych, zamiast art. 90 § 2 k.k. który odwołuje się do przepisów o karze łącznej w przypadku orzeczenia za zbiegające się przestępstwa zakazów tego samego rodzaju, tak jak miało to miejsce w niniejszej sprawie. W tym zakresie Sąd Okręgowy także zmienił zaskarżony wyrok.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do ingerencji w treść wyroku poza zarzutami apelacji, w oparciu o art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k. czy też art. 455 k.p.k.

Sąd Okręgowy rozważał czy nie nastąpiło zatarcie skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. za które K. K. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 29.11.2001 r. w sprawie VI K 183/01, co warunkowało w niniejszej sprawie kwalifikację prawną czynu z art. 178a § 4 k.k. Na podstawie akt sprawy VI K 183/01 Sąd Okręgowy ustalił że wprawdzie orzeczoną w tamtej sprawie karę ograniczenia wolności oskarżony wykonał 17.05.2002 r., wykonał również w dniu 23.09.2002 r. środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, brak jest jednak jakichkolwiek danych o wykonaniu świadczenia pieniężnego w kwocie 200 zł., orzeczonego na podstawie art. 49a § 1 k.k. Brak wykonania tego środka karnego warunkuje ustalenie że skazanie w wyżej wymienionej sprawie nie zostało zatarte.

W tym stanie rzeczy zmieniając zaskarżony wyrok w sposób wyżej wskazany, Sąd Okręgowy w pozostałej części utrzymał go w mocy wobec oskarżonego K. K..

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. mając na uwadze zasady słuszności, zważywszy iż zmiana wyroku była efektem uchybienia Sądu I instancji Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.